

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Șumaher împotriva lui Vladimir Storoj, intervenient accesoriu notarul public Natalia Poțelueva privind recunoașterea faptului intrării în posesia patrimoniului succesoral,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Vladimir Storoj și menținută hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central),

c o n s t a t ă:

La 21 martie 2017, reclamanta Galina Șumaher s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Storoj, privind recunoașterea după aceasta a dreptului de moștenire în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte rămasă după decesul la 26 februarie 2008 a Sofiei Storoj din apartamentul nr. XX din bd. XXXX, mun. Chișinău și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că potrivit contractului de vânzare - cumpărare, transmitere - primire din 19 noiembrie 1994 și extrasului din Registrul bunurilor imobile din 12 martie 2015, Sofia Storoj și Galina Șumaher sunt coproprietarii apartamentului nr. XX din bd. XXXX, mun. Chișinău, apreciat la prețul de 400 513 de lei.

La 26 februarie 2008, mama sa - Sofia Storoj, a decedat, iar după decesul acesteia s-a deschis moștenirea în privința a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul nominalizat, conform art. 1500 al Codului civil moștenitori de gradul I fiind reclamanta Galina Șumaher și fratele său - Vladimir Storoj.

Reclamanta a explicat că nu a depus o cerere de acceptare a moștenirii la notar în termen de 6 luni, dar a intrat de fapt în posesia moștenirii, fiind și coproprietar al apartamentului, inclusiv în contextul în care nu presupunea că fratele pretinde și el la moștenire, deoarece până la decesul mamei întreținea

relațiile, sistematic se întâlneau, fratele recunoștea că apartamentul îi v-a aparține ca moștenire reclamantei, conform dorinței mamei sale, deoarece părinții i-au achitat fratelui $\frac{1}{2}$ cotă-parte din prețul apartamentului procurat, suma ce depășește cu mult prețul întreg al imobilului, însă după decesul mamei, fratele și-a schimbat brusc atitudinea, se eschiva de la discuții, a refuzat să se întâlnească, cum o făcea până la decesul mamei.

A mai comunicat că în anul 2014 a purces la întocmirea documentelor privind moștenirea și a aflat că, la 06 martie 2008, pârâtul a depus o cerere de acceptare a moștenirii la notarul Natalia Poțelueva, dosarul nr. 201/73 și, în consecință, a rămas uimită de gestul fratelui și a înțeles care a fost, de fapt, motivul de ce fratele și-a schimbat comportamentul după decesul mamei.

Cu trimitere la art. 1516 al Codului civil reclamanta pretinde la moștenire, deoarece a intrat în posesia moștenirii, având în vedere că este coproprietară a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul litigios, îl administrează din ziua decesului mamei sale și până în prezent și în perioada din anul 2008 până în prezent a achitat toate cheltuielile de întreținere a apartamentului și a impozitului de stat.

La 10 iunie 2015, a depus cerere la notarul Poțelueva Natalia prin care a solicitat includerea sa în lista moștenitorilor și eliberarea certificatelor de moștenitor în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte asupra averii succesorală rămasă de la Sofia Storoj, iar la 19 iunie 2015, notarul Natalia Poțelueva, prin scrisoare nr. 19, i-a comunicat că cererea este respinsă, deoarece Vladimir Storoj, care a depus declarație în termen, nu a exprimat în scris acordul de a o include și pe Galina Șumaher în cercul moștenitorilor, iar notarul nu este competent să confirme intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral, din care motiv necesită de a depune cerere de prelungire a termenului de acceptare a succesiunii sau cerere de constatare a faptului acceptării succesiunii.

Reclamanta Galina Șumaher a solicitat în instanță recunoașterea faptului intrării în posesia averii succesorală la $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartamentul nr. XX din bd. XXXX, mun. Chișinău, rămas după decesul la 26 februarie 2008 a mamei sale Sofia Storoj.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central), cererea de chemare în judecată înaintată de Galina Șumaher a fost admisă parțial și s-a dispus recunoașterea faptului intrării în posesie de către Galina Șumaher în calitate de moștenitor legal asupra patrimoniului succesoral - cota-parte ce-i revine din apartamentul nr. XX din bd. XXXX, mun. Chișinău, rămas după decesul la 26 februarie 2008 a mamei sale - Sofia Storoj, în rest acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Vladimir Storoj și menținută hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central).

La 10 iulie 2018, Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari a declarat recurs împotriva deciziei din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 30 august 2018 (prin oficiul poștal), Galina Șumaher reprezentată de

avocatul Vasile Rîhlea a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o

minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vladimir Storoj reprezentat de avocatul Andrian Condurari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu